DE HYDROCELE EJUSQUE SPECIEBUS VARIIS.

DISSERTATIO ANATOMICO - CHIRURGICA;

QUAM, DEO JUVANTE, & Præside Magistro JOANNE-ANTONIO LE MAITRE, Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, tueri conabitur CLAUDIUS-ADRIANUS BOBILLIER, Vesuntinensis, præclaræ Facultatis Artium in almâ Universitate Parisiensi Magister, & magni Nosocomii Parisiensis Chirurgus nuper internus, Dissertationis auctor.

Die Sabbati 10ᵃ mensis Junii, anno R. S. H. 1786, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam,

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

PRO ACTU PUBLICO,

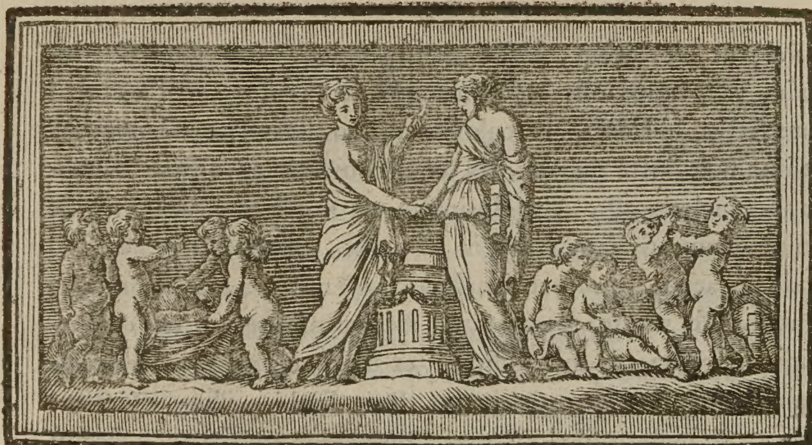
ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii, necnon Academiæ Typographi, viâ Cytharéâ.

M. DCC. LXXXVI.

DE HYDROCELE EJUSQUE SPECIEBUS VARIIS.

DISSERTATIO ANATOMICO-CHIRURGICA.

Ex variis corpus humanum afficientibus morbis, molestiores non reperias, quàm qui in genitalia ingruentes, eaque nobili suâ facultate orbantes, hominem luctus inter ac tædia vitam odiosam degere cogunt, nî amica, nî benefica & reparatrix Chirurgia citò in auxilium properet.

Inter plurimos Hydrocelen, ut potè frequentissimam, in nostro programmate tractandam seligimus, adhibitâ priùs, ad rei intelligentiam, brevi partium expositione Anatomicâ.

EX ANATOMIA.

Testes seu testiculi, & à Græcis didymi, seu gemelli, eo

quòd, ut plurimùm, ſint numero bini, corpora ſunt glandu-loſa, vaſis innumeris & omnis generis, multo textu cellulari interſectis, inſtructa. Funiculo ſpermatico appenſi, extrà ventrem infimum & infrà pubem, in communi Naturæ ordine, marſupiis includuntur. Ut plurimùm ex conſulto diximus; huic enim unum ſi Natura teſtem conceſſit, tribus ille gaudet exindè ſalacior. Similiter haud rarò evenit ut, intra annulos, imò in ipſo ventre coerceantur. Adultorum teſtes, ovi columbini aut gallinacei minutiſſimi, ex utroque latere complanati, volumen figuramque æmulantur. Duo limbi, alter antero-inferior, & poſtero-ſuperior alter; duæque extremitates, quarum una ſuperiùs ſita, altera inferiùs, inibi conſpici poſſunt.

Teſticulo cuique annotandum venit corpus quoddam adnatum, paraſtata & epididymus dictum, vermiforme, ſecundùm longitudinem limbi poſterioris teſticuli decumbens, capite & caudâ donatum, ſeptem ductuum efferentium coagmento conflatum, in unumque canalem, nomine deferentem, dehiſcens. Canalis ille deferens unà cum vaſis tùm ſanguiferis, tùm lymphaticis, ſicut & nervis, funiculum conſtituit ſpermaticum, à teſticulo ad annulum uſque protenſum, tunicâque cellulari vaginali dictâ involutum: ita tamen, ut nullum interſit vacuum, ſed prædicta tunica vaſibus adhæreat, eaque alterum cum altero, folliculis immiſſis, annectat.

Suus eſt unicuique teſti ſacculus, alter etiam utrique communis: aut, ſi velis, teſtium involucra in communia & propria diſtingui ſolent. Plura licèt communia Scriptores admiſerint, unum commune meritò dicendum eſt; nempè ſcrotum. Hoc nomine vocant partem illam rugoſam, epidermide ſupertectam, glandulis ſebaceis & bulbis piliferis munitam, lineâ longitudinali, ſuturæ modo, bipartitam, & pro cutis proceſſu habendam. Id tantùm diſcriminis habet, quòd univerſali cute ſit tenuior, & majori vaſorum numero intertexta. Facies ejus

interna textu cellulari, pinguedine semper destituto, munita est.

Primum, inter propria venit dartos ex panniculo carnoso conflatum, septo medio biloculatum, originem aponevroticam ex utroque ramo pubis inferiori ducens, & circumvolutis testibus duplicaturâ suâ septum supradictum efformans. Scrotum corrugare (*a*) ejusque capacitatem imminuere videtur.

Secundum occurrit, sub erythroïdes vel cremasteris nomine, muscularibus fibris constans, utrinque originem trahentibus ab inferiore parte musculi obliqui minoris, & quandoque transversi. Fibræ illæ musculares annulum transgressæ, ad vaginalem tunicam descendunt, & ejusdem externæ faciei adhærentes, membranam colore rubram simulant. Testem suspensum tenet, sursùmque attrahit cremaster, & impedit ne illius pondere funiculus divellatur.

Tertium vaginalis tunica nuncupatur, quia testem, epididymum & vasa tanquam in vaginâ continet. Ortum ducit à peritonæo, cujus pars progressusque meritò censetur; sicque ab illo prodit, ut scrotum à cute deducitur. Hæc membranacea testem circumvestit: spatium tamen vacuum in se ipsâ relinquens, non nisi in supero posteriori limbo cum illo cohæret; itâ verò, ut ipsam suo recursu albugineam producere penè dicam, quemadmodùm pericardium cordi membranam suppeditat. Externa ejus facies aspera, cremasteri dartoque, mediante cellulari textu, adhærescit; interna autem levis & sero madida videtur.

Quartum & testi magis proprium constituit albuginea tunica,

(*a*) Scripsit Regnerus *de Graaf* se hominem vidisse scrotum pro lubitu attrahentem. Itâ si foret in omnibus, extrà dubium esset darti naturam esse musculosam, quandoquidem soli musculi voluntatis imperio submittantur.

dura ; validaque admodùm membrana , teſtis figuræ adamuſsìm reſpondens ; ipſi firmiter adjacens , & foliola plura immittens ſubſtantiæ vaſculari interpoſita. Exteriùs levis , albicans , vaſa ſpermatica recipit & ad teſtem tranſmittit.

Albugineæ tota ſuperficies æquè ac vaginalis interna facies porulis perviæ ſunt exiguis, ex quibus continuò lymphaticus humor exſudat ; qui, ſtatim reſumptus, juſtam Naturæ legem ſequitur ; cumulatus verò, Hydroceles ſpeciem conſtituit.

Varia ſunt vaſa prædictas partes excurrentia ; arteriæ nimirùm & venæ ſanguiferæ , vaſa lympathica & nervi.

Quæ ad teſtes pertinent arteriæ , ſpermaticæ dicuntur , originemque ſuam ab aortæ antero - inferiori parte , emulgentes inter & meſentericam inferiorem, ducunt. Spermatica quæque haud longè à teſtibus , in binos ramos dividitur , quorum alter teſtem ipſum , alter verò epididymum , albugineamque tunicam excurrit.

Teſtium involucris ſuppeditant epigaſtrica , umbilicalis , pudenda interna & cruralis. Epigaſtrica plures cremaſteri & vaginali tunicæ ramos ; umbilicalis unum canali deferenti dimittit. Ex pudendâ internâ oritur arteria perinæi , duos ex ſe emittens ramos, quorum alter ad ſcrotum , alter ad darton , imò & teſtem tendit. Ex variis à crurali ramis procedentibus , ramuli duo ſub externarum pudendarum nomine ad ſcrotum pertinent.

Venæ arteriis ſunt numeroſiores. Spermaticæ ex utroque latere (ſimulato priùs pampinaceo corpore) dextra in cavam , ſiniſtra verò in emulgentem , ſanguinem evomunt. Quæ à ſcroto , aliiſque tunicis cruorem deferunt , in hypogaſtricas , epigaſtricas , cruraleſque & ſaphenas effundunt.

Vaſa lymphatica ad inguinum glandulas tendunt.

Nervi à plexu renali , ab utroque meſenterico , necnon à lumbaribus originem trahunt.

EX CHIRURGIA.

Aquofum quemque tumorem, fcroti cellulare textum, didymorumve membranas, aut funiculorum fpermaticorum cellulares tunicas occupantem, Hydrocelen vocant.

Duplex diftinguenda Hydroceles fpecies: fuffufa nempe & effufa; quarum prima iterùm dividitur in illam quæ textum cellularem occupat funiculum fpermaticum circumvallantem, atque in illam quæ in alio cellulari textu, marfupiorum ftructuram ingrediente, efformatur.

Similiter duplex confideranda Hydrocele effufa: aut enim in nativâ tunicæ vaginalis cavitate cumulatur humor; aut in factitio kifto intrà marfupiorum, funiculive fpermatici fubftantiam cellularem excavato, colligitur. Nec fubdivifiones noftræ quafi futiles & inutiles rejiciendæ, fiquidem ad morbi effentiam pertinent, atque tùm diagnoftico, tùm curationi profunt.

Hydroceles caufæ in externas & internas diftingui folent. Pro externis habentur ictus, lapfus, violenti nifus & compreffiones, quibus, debilitato partium tono, fanguis & lympha ftagnare coguntur.

Numerofiores internæ funt humorum vitia, varia fanguinis & lymphæ è genitalibus recurfui impedimenta, obftructiones vifcerum abdominalium, fcirrhofi tumores vafa fpermatica funiculumve circumfiti, afcites & leucophlegmatia, congenitales Herniæ, aut quarum facculus adhæfionis causâ non reductus fuerit, uretræ canalis rimulæ, morbi qualefcumque didymorum membranas & eofmet ipfos ingruentes, vaginalis aucta fluidi fecretio, vel impedita ejufdem reforbtio.

Sua quæque Hydroceles fpecies habet figna quibus dignofci poteft.

In Hydrocele *fuffusâ*, cellularem *funiculi* textum occupante,

funiculus, aquâ perfusus, tumorem exhibet pyramidatum, in inferiori parte latiorem, necnon à teste, versus & quandoque ultrà annulum, extensum. Epiplocelen simulat; taxi verò, etiam iteratâ, nusquam repelli potest. Id peculiare tumor habet, quod, si digito fortiter comprimatur, infixam depressionem aliquandiù retineat. Levis dolor adest, nec in teste, sed in lumbis, sensibilis. Sanus è contrà testis apparet, tactui facilè percipiendus. Scrotum infiltrationis æque particeps, è latere affecto demissius videtur.

Secunda Hydroceles suffusæ species toti scroto communis est, & aqua per omnem substantiam cellularem, utrumque didymum circumvallantem, pervagatur. Sub duplici respectu morbus considerandus est: & quidem in principio infiltratio mediocris est, intumescentiaque levis; cutis mollis, colore non alterato nec rugis deletis, pulti modo impressionem digiti retinet. Scrotum hinc & illinc æquè tumefactum, rimâ longitudinali in loco raphe respondente, bipartitum videtur. Funiculus autem sanus admodùm digito pertingitur. In secundo morbi gradu, sero magis ac magis pervagato, tumoreque ingravescente, cutis ultrà modum tensa, levior, lucescensque & frigida, digiti impressionem non retinet. Penis infiltrationis particeps & mirum in modum tumefactus, tortilem fingit columnam.

Ex obstructione, rupturâve lymphatici cujusdam vasis, exiguus interdùm oritur tumor, in principio varici aut potiùs hydatidi haud absimilis, & punctum quoddam funiculi spermatici occupans. Serum hunc tumorem generans non intrà lamellas cellulares diffunditur, verùm in unâ cavitate colligitur, unove sacculo cujus parietes è textu cellulari extruuntur, quasi tumores alii cistide obducti. Fluidum illud extrà vasa effusum, sensim ac sensìmcongestum, vi suâ premente cellularia folliola aliud super aliud apponit, sicque cystidatam procreat Hydrocelen, nunc olivam, nunc ovum gallinæ, mole suâ adæquantem.

Tensa

Tensa nimis, & plenè circumscripta, neque fluctuationis motum, neque doloris sensum excitat, nisi cùm ad immodicam extensionem pervenerit. Modò simplex, modò duplex, & lineâ transversali bipartita, undique æqualis, & vesicæ speciem referens aquâ repletæ, rarò ultrà annulum progreditur, & nusquam infrà epididymum sese extendit. Subsiti testis & epididymus sani & morbo expertes videntur.

Quandòque evenit ut aquosa colluvies è cavo abdominis in peritonæi processum, herniæ reductæ olim sacculum, defluxa, hydrocelen procreet peculiaribus signis à præcedenti distinctam. Hæc enim licèt eumdem locum occupet, in eo differt, quòd tensa minùs, flaccida & fluctuans videatur, digitis compressa in abdomen compelli possit, indèque ægro diutiùs decumbente evanescat.

Quemadmodùm in textu cellulari funiculum ambiente cystidata nascitur hydrocele, sic & similis occurrit nobis in eodem textu marsupiorum efformata, quæ ab omni hydroceles specie eo differebat, quòd testis supersitus & summè mobilis tactu facillimè secerneretur. Tumor absolutè circumscriptus erat & globosior quàm in quâvis hydrocele, necnon marsupiorum affecta pars pendula magìs quàm alia. Insuper, aquâ sectione evacuatâ, testem in cystide non contineri clariùs apparuit. Istius modi hydrocelen descripsisse videtur Fallopius dicens : *Alia in quâ continetur aqua in membranâ adnatâ & in proprio folliculo. Cognoscitur aquam esse in tunicâ adnatâ, quia separatur testis à parte aquosâ manibus. Prætereà ista hernia propriam habebit circumscriptionem, &c.*

Uti jam suprà dictum est, ex quibuscumque punctis tunicarum vaginalis & albugineæ continuò rorat humor lymphaticus, testem lubrificaturus, & utriusque membranæ cohærentiam impediturus. Qui humor ultrà modum secretus, aut, præter ordinem, non resumptus colligitur, atque unà cum teste circumscriptum conficit tumorem, plùs minùsve renitentem & ponderosum, vix

pellucidum, colorem cutis non mutantem, ſcrotum expandentem, nec ideò rugas illius diripientem.

Hujuſce tumoris figura volumenque & alia phœnomena pro morbi temporibus, fluidi naturâ, congeſtionis modo, teſtis & membranarum ſtatu ſunt varia. Etenim in principio rotundus, creſcendo ovi aut piri formam excipit, cujus extremitas minor ſuperiùs, & major inferiùs eſt poſita. Nunc lentè, nunc rapidè creſcit, ideòque indoleſcit vel non. Fluidum modò limpidum, modò ſubflavum, ſubviride, purulentum, ſanguineum aut fuſcum, vel tenui, vel craſſo & duro ſacculo continetur; undè luciditas aut opacitas deducendæ. Humoris quantitas, vel major vel minor, fluctuationem ſenſibilem aut obſcuram efficit, & quandoque nullam : ità ut morbus pro ſarcocele, etiam ab expertiſſimis, habitus fuerit. Quem errorem fugies, ſi tumorem ex omni parte attentè exploraveris; hunc enim in loco ſuperiori, ob ſitum teſticuli, duriorem quàm in quovis alio reperies.

Haud rarò evenit ut morbus ille è ſarcocele procedat, & cum illâ conjungatur : quod quidem complexionis genus facili negotio dignoſci poteſt, ſi teſticuli & funiculi ſtatus ſedulò perpendatur; tum enim teſticulus majori volumine & pondere, duritie necnon aſperitate notandus; funiculus acerbâ & nodosâ tumefactione, ſcirrhosâque duritie afficitur. Obſervare intereſt nonnunquam evenire à diuturniore teſtis immerſione in aquis, ut ſubſtantia ejuſdem ſero penetrata & relaxata ad molem majorem perducatur. Abſit ut ſtatum hunc pro ſcirrho habeas; præſertim ſi nulla ſit alteratio vel in formâ, vel in conſiſtentiâ : curatâ enim Hydrocele teſtis, ſponte ſuâ, plerumque in ſe ipſum revertitur, aſſuetoque munere iterùm fungitur.

A cauſâ, ſede, ſpecie, tempore, ætate & complexionibus Hydroceles deducenda prognoſis.

Sic & varia inſtituenda curandi methodus.

Suffuſa funiculi ſpermatici Hydrocele, aut inciſione longitudinali, aut ſetaceo facilè curatur. Si cellularis textus, craſſus nimiùm & induratus, humore quodam concreto vel glutinoſo ſit infartus; ſatiùs eſt, ſectione longitudinali priùs diviſâ cute, eumdem textum undèquaque ſcarificare, & ejuſdem exfoliationem, expurgationemque ſuppurantibus promovere. Cùm verò ſuffuſus humor è cellulâ in cellulam emergere valet, ſetaceum præferendum; illudque inſtituendum acu planâ & curvâ, cujus latitudo ea ſit quæ permultas unâ vice cellulas diſrumpat. Tùm ſetaceo balſamo ſulphuris illinito, aliiſve detergentibus curatio perficiatur.

Quæ ſcrotum invadit hujuſmodi Hydrocele, vel idiopaticam vel ſymptomaticam, ſcilicet anaſarcâ aut aſcite productam, videas: nec certam in ultimo caſu curam obtinebis, niſi priùs eſſentialem morbum debellaveris. Tempora duo diſtinximus quæ medicaminum naturam & uſum regunt. Sic initio, & præſertim in infantibus, aſtringentibus diſcuſſoriiſve topicis utare; v. gr. ſpleniis vel ſpongiâ decocto roſarum rubrarum cum vino rubro calido imbutis, vel aquâ calcis ſimplici, aut cum aquâ vitæ commixtâ, aut ſpiritu vini camphorato acutâ; prædicatur cataplaſma è pororum capitibus cum vino albo decoctis. In ſtatu ſecundo, cùm morbus increverit, prædictaque inutilia fuerint remedia, tùm cuti leves factitandæ ſunt ſcarificationes. Verùm ſi altiùs recondita remaneat morbi cauſa, ad illam attendendum eſt.

Quæcumque ſit Hydrocele cyſtidata, qualemcumque locum occupet, eadem eſt curandi norma; dividatur nempe & ſecurè ſacculus inciſione longitudinali: hoc enim in caſu non eadem metuenda ſunt incommoda, nec accidentia quæ in vaginali. In cavo ſacculi primum intromittatur linamentum, & ſubindè plumaceoli medicamentis ſuppurativis inuncti.

Vaginalis Hydroceles cura in palliativam & radicalem diſtinguitur.

Prior ad ægrotantis levamen ſolummodò conducit; & in eo conſiſtit, ut acutriquetrâ, canaliculo inſtructâ, emittantur aquæ, quotieſcumque earum moles, pondusque ægro ſunt moleſta. Quo inſtitui debeat deſcribere modum non eſt animus; hunc namque fuſiùs expoſuerunt operationum Scriptores: dicere ſufficiat id commodi habere curam iſtam, quòd neque tempora, neque diſpoſitiones requirat; nec ulla plerumque accidentia conſequantur.

Eò tendit radicalis, ut morbus penitùs eradicetur. Hæc licèt accidentia ſecum trahat, mihilominùs in circumſtantiis quibuſdam neceſſario admittenda: v. g. cùm tumor ad nimium extenſionis gradum pervenerit, cruciatusque nimios excitet; vel materiem ſanguineam, purulentam aut ſaniofam in ſe includat; vel prorsùs è morbo expediri maluerit æger. Media ſeptem ad illam proſequendam adhibita fuerunt: nempe inciſio, cauterium, exciſio, turunda, ſipho, injectio & ſetaceum. Quæ ſi attentè perpendas, duabus claſſibus comprehendere non dubitabis; & quidem vel in ſacculi extirpatione, interituve conſiſtunt, ut cauterium & exciſio; vel tunicæ vaginalis ſacculum conſtituentis agglutinationi & adherentiæ cum albugineâ favent, uti ſetaceum, injectiones, &c. Illa quæque media deſcribere ſupervacaneum foret, cùm plurima illorum è praxi ſubmota fuerint: ſingula enim, licèt variis in caſibus curationes operata ſint, eorum maxima pars metam frequentiùs non aſſecuta eſt; quinimò gravioribus accidentibus anſam præbuit. Eſt igitur inter illa delectus, morbi circumſtantiis ſtatibuſque variis, necnon ægri conſtitutione & partium affectionibus ſubmittendus. Sic in vanum adhiberes quæ vim ſuam ex irritatione ducunt, ſi tunica vaginalis ultrà modum diſtenſa, craſſa

& indurata, in ſeipſam revocari non poſſet. Undè, pro variâ partium diſpoſitione, nunc alio, nunc altero utendum.

Nullum ſanè fauſtioribus, numeroſioribuſque ſucceſſibus inſignitum magìs quàm ſetaceum; quod quidem frequentiſſimo majoribus in uſu fuit, è praxi verò quaſi deſertum, à celeberrimo tandem Chirurgo D. Pott reſtauratum, & innumeris experimentis comprobatum eſt. Hanc itaque methodum præ cæteris ferendam autumamus, & ſequenti modo inſtituendam.

Primò, ſi major ſit aquarum congeries, & ſacculus ultrà modum diſtenſus, maximi eſt momenti D. D. Bertrandi & Pott obſequi conſiliis, ideòque, præviâ ſemel aut iterùm punctione (1), aquarum partem evacuare, neque radicalem curam aggredi, niſi cùm de novo, ſed quantitate minori, congeſtæ fuerint. Tùm acutriquetrâ & canaliculo quatuor vel quinque pollicibus longis, tumor in parte ſuâ infimâ & anticâ, ſolitis cautionibus ſervatis, pertundatur. Retrahatur acutriquetra, & aquis eductis, canaliculus ad partem ſacci ſuperiorem propellatur. Denuò intromittatur acutriquetra, cujus ope ab interiori ad exterius perforentur tegumenta, & ope ſtyli per canaliculum immittatur ſericum ſetaceum, cujus extremitates unà connectantur. Utramque punctionem cum ſcalpello dilatare, haud inutile eſt, ut ſuppurationi, ſi qua intervenerit, libera detur via. Punctionibus emplaſtrum plumaceoluſve imponatur. Setaceum partibus adhærere non ceſſat, ipſumque extrahere abſtineas, niſi, reſolutâ priùs inflammatione, mobile admodùm ſit. Hanc curandi methodum gravia raro ſequuntur accidentia; ve-

(1) Quæcumque ſit operandi methodus, prævia punctio maximam habet utilitatem. Enim verò 1o. impedit ne ſcrotum ſubitâ depletione ſubſidat, ideoque ſiderationem amovet. 2o. Teſtem explorandi facilitatem præbet. 3o. Vaginalem tunicam in ſeipſam reverti aſſueſacit.

rùm ſi qua ſupervenerint, plùs minùſve mittendus eſt ſanguis pro illorum intenſitate, ægri viribus & temperamento; tenuis, diluens, ſedanſque victus ægro præſcribatur, fuſa ſit alvus; marſupia fotis emollientibus foveantur, aut ejuſdem naturæ cataplaſmatibus obtegantur, ſursùmque ſuſpenſorio teneantur. Lecto detineatur æger donec inflammatoria ſymptomata evaneſcant, & poſteà decubitorio decubare liceat uſque ad curationem perfectam, quæ tribus plerumque hebdomadis abſolvitur.

Fatendum quidem plures occurrere caſus in quibus in vanum tentaretur hic operandi modus; nempe cùm vaginalis tunica duritiem & craſſitiem tantam uſurpaverit, ut, amiſsâ vi elaſticâ, in ſeipſam reverti, & cum albugineâ adhærere nequeat; aut fluidi natura exitum faciliorem ſaccique deterſionem requirat; ſi demùm teſticulus ſcirrho afficiatur. Tum ad exciſionem, &, pro re natâ, ad caſtrationem recurrendum.

De modo quo celebrari debeat exciſio non convenit inter Scriptores (1). Alii ſectione longitudinali diviſâ cute, intactum ſacculum digitis dilaceratum & è ſcroto diductum, ex toto; alii (2) contrà, ex parte tantùm reſecandum eſſe contendunt. Nos verò recidivam Hydrocelen metuentes, prioribus aſſentimur, eorumque conſiliis & experientiæ obſequimur. Eſt autem in inciſione prævià cautio quædam adhibenda, ne teſticulus extùs promineat; nimia nempè non ſit ejuſdem longitudo; quam ſi æquis legibus inſtituere velis, non ultrà bis tertiam tumoris partem mediam extende, ita ut alia pars bipartita ſuperiùs & inferiùs intacta remaneat.

---

(1) Nam ſi non exquiſitè perſcruteris in inciſione, non ſit ſecuritas quin aqua redeat. *Albucaſis.*

Optima hoſce morbos curandi, in evacuatione humoris & ablatione ſacci poſita eſt. *Bertrandi*, *Mém. de l'Acad. de Chirurg.*

(2) Traité de l'Hydrocèle par M. Imbert de Lonnes.

Si testiculus scirrho vel putredine affectus videatur, quod quidem sedulò perpendendum, citò ille resecandus est: ei parcere turpe esset, æquè ac differre in tempus quo accidentia graviora extirpationem imperantia exitum perdubium prænuntiant. Cavendum tamen ne testiculi durities à lue venereâ pendeat. Tùm enim ab omni curâ abstinendum, nisi specifica priùs tentata fuerint.

